

FULL DE RUTA
2023-2024

assemblea

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DE L'ASSEMBLEA	3
2.1. Front civil: Liderar i consolidar el moviment civil independentista.....	3
2.2. Front institucional: Impulsar l'independentisme unilateral per fer efectiva la Declaració d'Independència	5
2.3. Front internacional: Difondre la causa catalana al món	6
3. DIRECTRIUS POLÍTIQUES GENERALS	7
3.1. Països Catalans, dignitat nacional i memòria històrica.....	7
3.2. Compromís amb el mandat del Primer d'Octubre.....	8
3.3. Estratègia de confrontació.....	8
4. ÀMBITS DE CONFRONTACIÓ	9
4.1. Llengua i sobirania	9
4.2. Justícia lingüística i defensa de la llengua	9
4.3. Construcció i defensa de la sobirania nacional.....	10
4.4. Lluita per la justícia social	11
4.5. Solidaritat i front comú contra la repressió	11

FULL DE RUTA

2023-2024

1. INTRODUCCIÓ

Després del primer procés per la independència del període 2009-2017, l'independentisme ha viscut uns anys de desmobilització i desorientació per diferents motius: el desencís de no fer-se efectiva la independència després del referèndum del Primer d'Octubre, la repressió desfermada per part d'Espanya, la incapacitat de la classe política per traduir una majoria absoluta en escons i del 52% en vots al Parlament en una estratègia eficaç, els pactes dels diversos partits del 52% amb partits del 155 i el Govern espanyol, la desinformació de la major part dels mitjans de comunicació, o la pròpia desmobilització forçada per la pandèmia.

En definitiva, les expectatives auto-complertes han de ser generades i impulsades des de baix, per la ciutadania, en lloc de ser imposades des de dalt per partits i líders. L'Assemblea ha de ser capaç d'entendre aquesta situació i, amb les seves accions, facilitar el camí per arribar a la independència.

Malgrat aquest context advers, on s'ha volgut domesticar i desmobilitzar l'independentisme, l'Assemblea Nacional Catalana ha continuat actuant fent allò que sovint és més difícil, mantenint la coherència en la defensa de l'única estratègia possible per constituir la República catalana: la via democràtica unilateral. I ho ha fet analitzant els errors del primer procés per posar les bases per a una represa més sòlida. Avui sabem que la mobilització ha de ser sostinguda en el moment de fer-se efectiva la Declaració d'Independència i que requerirà d'una necessària preparació i de la creació d'unes condicions favorables a la ruptura per part del moviment civil independentista. També sabem que necessitem una classe política determinada, preparada i absolutament compromesa amb el manteniment i desplegament de la República catalana un cop proclamada.

Aquest camí de coherència per part de l'Assemblea i el moviment civil independentista és el que ha permès que la desmobilització i desorientació no hagi estat total, i així avui s'albira la represa del moviment independentista. El gran èxit de la manifestació del darrer 11 de setembre, malgrat la presidència de la Generalitat cridant a la no participació; la important mobilització del 6 de desembre davant el delictes de desordres públics agreujats pactat entre els governs català i espanyol; la multitudinària protesta davant la cimera francoespanyola el gener d'enguany, i la recent Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista, ens permeten constatar la represa del moviment en la conformació del que ha de ser el segon embat per la independència, que tot just ha començat.

Aquest nou embat per la independència s'ha de desplegar

en tres fronts: el front civil, el front institucional i el front internacional. L'Assemblea està determinada a intervenir en tots ells i a liderar-los tot superant les mancances del passat.

En el front civil plantejem el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independència com a instrument d'anàlisi, creació de sinèrgies i d'actuacions en l'àmbit de la mobilització, així com la consecució de nous espais de poder civil per a l'independentisme (en l'àmbit social, l'econòmic, el cultural, etc.). En el front institucional volem que l'independentisme unilateral recuperi el lideratge a les institucions i ens plantejem noves iniciatives com la llista cívica per aixecar la declaració d'independència. En el front internacional continuarem amb la tasca de projectar la realitat nacional catalana i la lluita independentista i de denunciar les actuacions antidemocràtiques dels estats espanyol i francès, cercant suports i complicitats per a la causa catalana.

L'Assemblea ha començat una nova etapa marcada per la voluntat d'avançar i de liderar, superant l'actitud tradicional de qui ha demostrat que no vol fer ni una cosa ni l'altra. Una Assemblea que no defuig el conflicte ni la responsabilitat, sinó que l'afronta amb determinació i voluntat de victòria; amb el convenciment que és l'única manera de créixer i d'activar nous suports i complicitats per, ara sí, aconseguir la independència nacional, culminant aquest nou embat durant el procés de les eleccions al Parlament de Catalunya, previstes com a màxim per a principis de 2025.

2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DE L'ASSEMBLEA

Els objectius estratègics ens ajuden a organitzar i desenvolupar la nostra acció al servei de l'objectiu de la independència i a preparar les condicions per fer-la efectiva. Es desenvolupen en tres fronts: civil, institucional i internacional.

2.1. Front civil: Liderar i consolidar el moviment civil independentista

La societat civil la conformen les persones a títol individual i les organitzacions civils. El moviment civil independentista és l'espai civil d'activitat independentista no enquadrat en partits i que treballa des de fora de les institucions per avançar cap a la independència.

El moviment civil independentista organitzarà la confrontació valenta a l'opressió de l'estat espanyol i l'estat francès, mitjançant totes les formes de lluita activa i no violenta, amb la determinació de guanyar-la. És aquest plantar cara amb valentia i determinació la base del creixement del suport so-

FULL DE RUTA

2023-2024

cial a la independència. Ser referents d'honestat i valentia és l'única opció que té l'independentisme per continuar sent majoritari i guanyar suport social.

El treball en xarxa té l'objectiu de vertebrar i empoderar el moviment civil independentista i al mateix temps és la millor eina per a promoure i aconseguir que la societat civil s'organitzi.

Treballar en xarxa no vol dir renunciar a prendre la iniciativa ni rebaixar els plantejaments propis per aconseguir més unitat o suport de més grups, vol dir trobar punts en comú amb altres actors del moviment per enfortir-nos mútuament.

L'Assemblea ha organitzat la primera Conferència del Moviment Civil Independentista amb l'objectiu que totes les entitats puguin aportar propostes en relació als següents objectius prioritaris:

- Que la independència torni al centre del debat social i polític.
- Que es percebi com a necessària i viable la culminació de la independència de Catalunya en un futur immediat, sense veure's mai més ajornada sine die.
- Desenvolupar una dinàmica d'argumentació, denúncia i mobilització que incrementin la pressió social, econòmica i política per fer efectiva la declaració d'independència. En cas que la República catalana no hagi estat proclamada, defensada i exercida pel Govern actual durant aquesta legislatura, aquestes accions hauran de tenir el seu punt culminant al voltant de les pròximes eleccions al Parlament, per poder-les convertir en un veritable plebiscit sobre la independència.
- Reforçar els espais de poder civil liderats per l'independentisme i guanyar-ne de nous en l'àmbit sindical, empresarial, universitari i educatiu, social, etc.

A partir de les aportacions fetes en la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista ens proposem:

- Recollir i fer arribar les aportacions fetes en la Conferència a totes les entitats que conformen el moviment civil per la independència.
- Treballar sobre les aportacions que generin més consens per tal que puguin esdevenir la base d'un pacte nacional del moviment civil per la independència.
- El pacte ha de ser la xarxa que vertebrï el moviment civil per la independència, una eina decisiva per la nostra finalitat comuna, per trobar sinèrgies, avançar i actuar conjuntament sense renunciar als plantejaments de

cada entitat.

L'Assemblea ha de continuar treballant dia a dia, amb vocació de lideratge i actitud exemplificadora, el moviment civil per la independència, i en aquest sentit cal:

- Actualitzar l'argumentari en favor de la independència en un format que es pot inspirar en el que ha estat el "Llibre Blanc" sobre la independència a Escòcia, per socialitzar-lo arreu del país de la manera més clara, concisa i entenedora. Fer de la independència un discurs en positiu. Difondre els valors inclusius, socials i democràtics de la nova República Catalana a través de campanyes i mobilitzacions.
- Ser proactius. Ser capaços de desenvolupar accions i mobilitzacions, utilitzant quan calgui la desobediència i la lluita activa no violenta, reaccionant ràpidament davant qualsevol agressió de l'Estat a la realitat nacional catalana i al benestar dels seus ciutadans, utilitzant tots els nous mitjans comunicatius de forma ràpida i contínua per estar informada de tot el que es fa i passa.
- Incrementar la presència de l'Assemblea als mitjans de comunicació i difusió per visualitzar millor el seu missatge i acció.
- Destacar la importància de les mobilitzacions proactives, constructives i il·lusionants com a autèntics motors de l'activisme social. En aquest sentit, un intens treball de voluntariat per construir una llista cívica, en cas que sigui referendada pels socis i sòcies, pot ser un detonant per despertar el moviment independentista de base.
- Ampliar la implicació de sectors socials en el si de l'Assemblea perquè s'hi reflecteixi adequadament el seu pes social: prioritàriament joves i nous catalans; així com col·laborar amb organitzacions independentistes formades per joves i/o nous catalans per tal que puguin créixer i col·laborin amb les assemblees sectorials i de joves.
- Treballar per fer entendre que la via unilateral a la independència no només és realista i és possible, sinó que és l'única via possible per assolir l'alliberament de l'Estat espanyol. Ser sincers en el discurs i tenir en compte els pros del que significa aquesta via, però també els contres que podrien produir-se de manera temporal i comparar-los amb els inconvenients de continuar formant part de l'Estat espanyol. Combatre així, la idea àmpliament repetida i utilitzada com a excusa, tant per l'unioisme com per l'autonomisme, que l'única opció viable per la independència és un acord amb Espanya.

FULL DE RUTA

2023-2024

2.2. Front institucional: Impulsar l'independentisme unilateral per fer efectiva la Declaració d'Independència

En el front institucional ens marquem els següents objectius prioritaris:

- Al Parlament de Catalunya, la urgència és aixecar i fer efectiva la Declaració d'Independència.
- A les institucions internacionals, a Espanya, Europa i al món, reflectir la realitat nacional catalana, internacionalitzar la lluita per la independència i evidenciar les mancances democràtiques de l'Estat espanyol.

Al Parlament de Catalunya, la fita d'haver assolit el 52% dels vots a les eleccions de 2021 s'ha malbaratat. D'un govern format o amb suport de forces en principi independentistes (ERC, Junts i CUP), hem passat a un govern amb components pseudofederalistes espanyols i de gestió autonomista. De l'elecció d'un president que es va comprometre a culminar el procés d'independència, hem passat a l'intent d'enterrament del procés, amb els reiterats pactes amb partits unionistes per part d'ERC, de Junts i la CUP (pactes pressupostaris al Parlament català i espanyol d'alguns, com a ens provincials i locals, d'altres). No hi ha hagut un plantejament de ruptura democràtica respecte a l'autonomisme constitucional.

Les successives victòries electorals de l'independentisme -inclosa la del 14-F de 2021 per un 52% dels sufragis- han quedat en paper mullat per les dinàmiques autonomistes i d'estabilització de l'Estat que la major part dels partits sobiranistes i independentistes duen a terme.

Igualment, a l'Estat espanyol alguns partits independentistes pacten sense escrúpols amb el Govern espanyol, que reivindica la repressió i que es vanta de ser capaç d'incrementar-la amb projectes com la introducció del delictes de desordres públics agreujats i l'espionatge a l'independentisme.

Tota aquesta mostra de prioritització dels interessos de partit i les quotes de poder, el sotmetiment a la lògica de la por i la repressió, i les dinàmiques estabilitzadores de l'Estat, només s'explica per l'insuficient empoderament de la ciutadania davant uns representants polítics actuals que creuen que el nostre és un vot captiu i que disposen del marge suficient per no respectar la voluntat dels seus electors. Ens hem deixat condicionar pel vot útil als partits presents a les institucions.

L'Assemblea té un paper clau per afrontar aquesta situació, desenvolupant i duent a terme estratègies d'empoderament de la ciutadania perquè pugui adoptar un esperit crític da-

vant dels interessos de partit, les quotes de poder i les dinàmiques estabilitzadores de l'Estat, i ser capaç d'afrontar la lògica de la por i la repressió.

En el període 2012-2017, l'Assemblea va pressionar els partits amb dinàmiques de mobilització. Tot i que aquesta pressió va servir per assolir la fita del referèndum de l'1 d'octubre de 2017, no va servir ni per evitar la suspensió de la Declaració d'Independència (DI) del 10 d'octubre ni per fer efectiva i desplegar la DI del 27 d'octubre. Així, aquell mes d'octubre ja es va poder albirar la manca de voluntat dels partits polítics de tirar endavant la independència. I amb l'avenç de la repressió, aquestes limitacions s'han convertit en bloquejos. Com a aprenentatge, hem de dir que en moments molt decisius cal mantenir una mobilització sostinguda i persistir en la pressió; no va succeir després del primer d'octubre del 2017 i no pot tornar a passar ara.

El vot captiu, la no alternativa, juntament amb la repressió que ha caigut com una llosa sobre els polítics que no van voler o no van ser capaços de culminar la independència el 2017 i que continuen liderant els respectius partits polítics, han impedit a la mobilització la capacitat de pressionar i fer moure els partits per fer efectiva la DI.

Portem més de cinc anys des de l'octubre del 2017 i la pota institucional continua fallant, calen, per tant, mesures diferents que complementin la mobilització que per si sola no és capaç de pressionar els partits eficaçment. És més, per garantir l'honestetat del moviment i la seva connexió amb la ciutadania, cal tenir la capacitat de crear un instrument per fer possible l'objectiu prioritari de fer la independència i que superi la necessitat de pressionar els partits. Per tenir aquesta capacitat cal haver fet un projecte fort i amb contingut estructurat i guanyador, i pressionar els partits eficaçment. Cal que aquests partits s'adonin que traïr la confiança dels votants té conseqüències.

Que l'Assemblea esdevingui un partit i es presenti a les eleccions no és una opció. Però, ens continuem plantejant, com ho feu l'anterior full de ruta, l'impuls d'una llista cívica (LC) independent dels partits, per defensar la voluntat dels electors independentistes a les properes eleccions al Parlament de Catalunya i fer efectiva la declaració d'independència. Caldrà constituir un grup promotor, determinar els mecanismes democràtics per a la composició de la llista a través d'un reglament i definir el codi ètic i de compromís amb la declaració d'independència que signaran els seus integrants. En qualsevol cas, l'impuls final de la llista cívica haurà de ser ratificat pels socis en una consulta que se celebrarà el darrer trimestre de 2023, a fi de poder crear un potent moviment

FULL DE RUTA

2023-2024

de voluntariat i de participació.

Creiem adequat detallar uns principis bàsics i les condicions a partir dels quals es formarà la Llista Cívica, en cas que els socis en decideixin l'impuls:

- Tindrà com a objectiu aixecar la Declaració d'Independència, fer-la efectiva i mantenir-la, tot consolidant la República catalana. La Llista Cívica ha de tenir una vocació majoritària per tal de poder liderar i culminar el mandat democràtic.
- En cas de no assolir-se aquesta finalitat, la Llista Cívica no donarà suport a cap més opció que no sigui fer efectiva la DI, atès que l'actual marc autonòmic no només s'ha demostrat que no permet avançar, sinó que el retrocés en la capacitat de governar i legislar condueix inexorablement a l'assimilació. Fins i tot si això comporta noves eleccions al Parlament de Catalunya, ja que no s'acceptarà per més temps que els que s'anomenen independentistes continuïn bloquejant la independència mentre gestionen l'autonomia.
- Ha de ser capaç de recollir el vot majoritari de l'independentisme i també el de l'abstenció, tot reforçant i ampliant la majoria independentista al Parlament.
- Ha de poder ser compatible en cercar la unitat de l'independentisme. No es presentarà com un element de fragmentació, sinó com a instrument per a forçar una unitat estratègica coherent. Tindrà el compromís de desaparèixer quan s'assoleixin els objectius esmentats.
- Ha de representar la transversalitat del país: diversitat de gènere, d'edat, social i laboral... tot presentant un model bàsic de país que sigui atractiu per a la gran majoria de la societat catalana.
- Es presentarà en forma d'agrupació d'electors, limitada en el temps, formada per ciutadans independents de les direccions dels partits, amb processos participatius d'elecció i decisió, capaç d'atraure també pel model de regeneració democràtica que representarà. Els membres del Secretariat Nacional, així com els càrrecs de les assemblees de base de l'Assemblea no en podran formar part.
- Han d'haver-hi mecanismes de control i fiscalització. Per això es demanarà a les persones que en formin part compromisos amb la DI i el model bàsic de país i la signatura d'un codi ètic.
- L'incompliment del programa electoral tindrà conseqüències que els impulsors de la Llista Cívica hauran de

determinar prèviament.

A les eleccions espanyoles, s'hi pot intervenir també en clau independentista. Així proposem que els partits que es defineixen com a independentistes es presentin amb una candidatura unitària o amb un acord d'unitat d'acció d'acord amb els següents principis: que tinguin per objectiu bloquejar el funcionament del Congrés espanyol i de votar en contra de qualsevol govern espanyol. Aquest bloqueig ha de servir per denunciar en l'àmbit internacional la manca de respecte de l'Estat espanyol cap al dret a l'autodeterminació, cap a la realitat nacional i social dels Països Catalans i la persecució política i judicial de l'independentisme.

Si una vegada més aquesta unitat no es conforma i els interessos de partit s'imposen als de representar unitàriament l'independentisme, l'Assemblea es plantejarà un vot nul polític a les eleccions espanyoles amb la papereta del vot sí a la independència del Primer d'Octubre o bé escrivint a la papereta de vot "sí a la independència del Primer d'Octubre".

L'opció de promoure el vot nul polític actiu, haurà de ser ratificada pels socis en una consulta que caldrà celebrar uns mesos abans de la convocatòria de les properes eleccions espanyoles.

Aquesta acció, arribat el cas, servirà dins el marc nacional per denunciar l'interès partidista imperant i per reafirmar la voluntat d'independència, i en el marc internacional, per denunciar la manca de respecte de l'Estat espanyol cap al dret d'autodeterminació, cap a la realitat nacional i social dels Països Catalans, i cap a la persecució política de l'independentisme.

A les eleccions europees l'Assemblea també proposa una llista unitària de l'independentisme o una unitat d'acció independentista, d'acord amb els següents principis: que sigui capaç de defensar i reflectir la realitat nacional catalana a les institucions europees i de continuar fent front a la repressió espanyola en l'àmbit internacional. Aquesta unitat ha de ser capaç d'internacionalitzar la tasca de l'independentisme i evidenciar les mancances democràtiques de l'Estat espanyol.

2.3. Donar impuls a la nostra acció en el front internacional

Cal difondre la causa catalana al món. Activar el front internacional per, quan sigui el moment, disposar del reconeixement diplomàtic o per quelcom semblant a un acord de pau amb mediació internacional.

La percepció de la causa catalana i de la nostra lluita a l'exte-

FULL DE RUTA

2023-2024

rior va en gran part a remolc de la situació interna. Un context on el conflicte polític s'afronta amb determinació, facilita la seva internacionalització i la cerca de suports, mentre que un context com l'actual, on el conflicte s'intenta amagar darrere imaginàries taules de diàleg i pactes amb el Govern espanyol de torn, el fa menys distingible i se n'afebleix la capacitat d'incidència en l'àmbit internacional.

Un dels objectius del nou embat per fer efectiva la República catalana és que la Unió Europea consideri el conflicte entre Catalunya i Espanya un afer europeu, no un assumpte intern.

L'Assemblea continuarà treballant per difondre informació sobre un conflicte que els adversaris venen com a solucionat, i contradir la imatge de pacificació que es manifesta també des de les institucions autonòmiques. Per obtenir reconeixements futurs per a la República catalana, s'ha de forçar el desenvolupament de la regulació internacional sobre l'autodeterminació dels pobles, valorar tot allò que la República Catalana té per oferir pel que fa a interessos geopolítics, tant a Europa com molt més enllà, i contribuir a desgastar la imatge de l'estat opressor, denunciant les vulneracions de drets comeses, com per exemple el Catalangate, la repressió judicial, etc.

Objectius operatius:

- Donar suport a les assemblees exteriors en tota la tasca de lobby, advocacia i difusió de la causa catalana en els seus respectius àmbits d'acció.
- Promoure agermanaments entre les assemblees territorials i les assemblees exteriors.
- Intensificar la col·laboració amb els altres membres d'UNPO per intercanviar models de bones pràctiques i incidir en aquells organismes on es plantegen les qüestions internacionals, com el dret dels pobles a l'autodeterminació.
- Ampliar l'àmbit d'acció més enllà de la Unió Europea en el marc institucional i polític, i establir nous vincles de cooperació i complicitats amb altres pobles que lluiten per l'alliberament nacional, així com obrir nous fronts de desestabilització de l'Estat espanyol, sobretot en països on s'ha assolit la independència recentment (segle XX).
- Establir contactes amb premsa i altres actius informatius per contrarestar notícies falses sobre la causa catalana i augmentar la presència internacional d'un discurs atractiu i de força en la lluita per la independència.

- Donar suport a iniciatives jurídiques davant les diferents instàncies europees i mundials per tal d'obtenir el reconeixement de poble amb dret a l'autodeterminació.
- Explicar i denunciar els casos de repressió i espionatge a institucions, organismes i tribunals internacionals.
- Col·laborar i generar sinèrgies amb el Consell de la República, d'importància cabdal a l'àmbit internacional, així com amb altres actors independentistes significatius.

3. DIRECTRIUS POLÍTIQUES GENERALS

3.1. Països Catalans, dignitat nacional i memòria històrica

Som una nació, i com a nació ocupada i oprimida durant segles, exigim la restitució dels drets històrics conculcats, per justícia, dignitat i supervivència nacional. A partir de la pèrdua de les llibertats i drets per la força de les armes, l'any 1714, i abans en el tractat dels Pirineus de 1659, que separa els comtats del Pirineu, cada generació de catalans té els seus represaliats.

La repressió no comença el 2017. Hem patit aquests segles d'ocupació i la repressió continua amb onades de més intensitat repressiva. Actualment, romanen vives fins a tres generacions de persones represaliades: la del franquisme, la de la tercera restauració borbònica i la del primer procés d'independència de Catalunya.

Dins dels estats espanyol i francès, som una nació minoritzada, assetjada i amenaçada. Podem dir que la nació catalana està colonitzada, en un sentit modern del terme, perquè porta més de 300 anys patint un procés d'assimilació nacional forçós en els diversos aspectes: econòmic, jurídic, lingüístic, cultural, polític i militar.

Aquesta situació cada cop és més greu i en termes econòmics ens trobem amb unes balances fiscals desfavorables, els jutges estan augmentant el seu intervencionisme polític activant causes contra l'independentisme i els moviments polítics independentistes. El nombre d'encausats ha pujat a nivells desmesurats. La llengua està patint atacs sistemàtics i cada cop més potents, atacs directes a l'estat de llengua pròpia, ergo vehicular, en el nostre sistema educatiu.

Com a ciutadans europeus reclamem i exigim que la Unió Europea i el Consell d'Europa reconegui els nostres drets com a nació i ens protegeixi dels estats que els vulneren.

Aquestes accions de reconeixement de Catalunya com a

FULL DE RUTA

2023-2024

subjecte polític, que ha patit i continua patint atacs als seus drets i, més concretament, els seus ciutadans independentistes, ha portat a l'Assemblea a personar-se com a acusació en el cas Pegasus, davant d'Europa i les Nacions Unides. Aquesta és una línia de treball que seguirem amb més força, si cal. El fet que l'Assemblea tingui un paper destacat a l'UNPO ens dona visibilitat i ens proporciona les eines que necessitem com a actors polítics dins el panorama europeu. Ho posarem en valor i explorarem al màxim les possibilitats que ens dona.

El nostre marc nacional són els Països Catalans, reconeixent que cada territori té les seves pròpies dinàmiques. I comparim la lluita per la dignitat i l'alliberament d'altres pobles.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Enfortir la relació amb els pobles de parla catalana. Participar i col·laborar amb els països de parla catalana com estem fent, explorant noves vies de col·laboració.
- Donar suport als agermanament entre municipis dels diferents territoris de parla catalana.
- Col·laborar en les diferents diades dels Països Catalans.
- Donar a conèixer intel·lectuals d'arreu dels Països Catalans implicats en la causa independentista.
- Promoure Sant Joan com la Diada dels Països Catalans.
- Seguir treballant en el marc de la Confederació d'Entitats Sobiranistes dels Països Catalans.
- L'Assemblea sempre ha mostrat una gran capacitat organitzativa de la nació catalana. En la lluita compartida per a l'alliberament nacional amb altres nacions, cal explorar noves vies de col·laboració
- Unim-nos a la commemoració de les independències de les antigues colònies espanyoles i d'altres nacions organitzades per les comunitats dels nous catalans que provenen d'aquests països. Comuniquem-nos més i millor amb les persones procedents d'altres àrees geogràfiques del món per sumar-les a la causa independentista, i trobar amb elles els punts comuns amb el seu passat colonial d'opressió.
- Aprofitar el lideratge internacional de l'Assemblea dins l'UNPO en la lluita d'altres nacions en el seu procés d'alliberament, per donar més notorietat a la nostra causa i la de la resta de nacions oprimides i ocupades.

3.2. Compromís amb el mandat del Primer d'Octubre

El resultat del referèndum del Primer d'Octubre és legítim i s'ha d'implementar. Els càrrecs electes estan obligats a fer efectiu el mandat del poble. Per això s'ha d'impulsar l'elecció de càrrecs compromesos amb el mandat de la voluntat popular, no amb les polítiques partidistes.

Les lleis del Referèndum i de Transitorietat Jurídica i la Declaració d'Independència són vigents i constitueixen les bases de la legalitat republicana. Entenem el Primer d'Octubre com la fita fundacional de la República catalana.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Fer actes de reivindicació del Primer d'Octubre com a legitimador de la voluntat popular.
- Denunciar la política autonomista de rendició nacional dels qui ocupen les nostres institucions i prendre les mesures de pressió necessàries, electorals i/o de qualsevol tipus, per a redreçar el rumb cap a la independència.
- Mostrar la necessitat de tenir les institucions compromeses amb l'efectivitat dels mandats de la ciutadania expressada a les urnes i amb la mobilització sostinguda.
- Completar el camí iniciat amb la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista, promovent el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independència, punt clau per trobar una estratègia comuna amb l'objectiu de fer efectiva la independència de Catalunya.

3.3. Estratègia de confrontació

La confrontació, entesa com totes aquelles accions adreçades a soscavar els pilars de l'Estat i fer que Catalunya esdevingui ingovernable per a l'Estat espanyol i per als governs de la Generalitat amb voluntat autonomista, és l'eina necessària a l'abast de la societat civil que contribueix a fer inevitable la independència.

La lluita activa no violenta ens guia en les mobilitzacions, que són un dels mitjans que tenim com a poble per aconseguir el nostre objectiu.

Les nostres eines són: la mobilització sostinguda del moviment civil independentista, la protesta, la desobediència civil, la no col·laboració, la denúncia i, sobretot, la creació de noves alternatives, que han d'empènyer l'acció efectiva i definitiva per a la consecució d'un estat lliure.

FULL DE RUTA

2023-2024

Que la lluita no sigui violenta no vol dir que no hagi de tenir força i capacitat d'arribar a tothom. Ha de ser contundent, sostinguda i eficaç.

S'ha de sorprendre, s'ha de captar l'atenció dels mitjans de comunicació i provocar reaccions. Continuarem enfortint el coneixement i la pràctica d'aquesta estratègia de lluita entre les nostres bases.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Organitzar mobilitzacions massives reivindicatives.
- Denunciar, rebutjar i respondre a les intromissions espanyoles de caràcter propagandístic, com les visites monàrquiques, esdeveniments esportius i d'altres actes semblants que estan normalitzant l'ocupació espanyola del territori nacional.
- Pensar i desenvolupar accions de lluita activa no violenta i confrontació, utilitzant tots els mecanismes que ens apropin per aconseguir el nostre objectiu: ser un estat.

4. ÀMBITS DE CONFRONTACIÓ

4.1. Llengua i sobirania

La independència nacional és la condició necessària per a la restitució i la justícia lingüístiques.

En casos com el català i l'aranès, les llengües constitueixen una de les més importants línies de confrontació amb la política de l'estat dominador, i l'àmbit en què la seva veritable cara es posa més clarament de manifest.

Autodeterminació lingüística: cal que actuem lingüísticament com si ja fóssim plenament sobirans. Fent-ho així, ens confrontem activament amb l'estat i l'encararem amb les seves contradiccions.

La lluita per la llengua cohesiona i nacionalitza la comunitat que la sosté i la reforça de cara a la reivindicació de la sobirania política.

Ens cal un discurs lingüístic que defugui justificacions, identifiqui Catalunya amb la seva llengua (no hi haurà independència sense el català) i defensi el dret dels catalans sobre el principi de la justícia lingüística.

4.2. Justícia lingüística i defensa de la llengua

Sense la llengua, Catalunya desapareixeria com a nació. Atès

que som un país ocupat, en parlar català i aranès ens proclamem ciutadans lliures.

L'escola catalana, tant pel que fa a la llengua com als continguts, i l'educació són essencials per garantir la cohesió social.

Els estats espanyol i francès ens ataquen per allò que som i ho fan en allò que ens defineix. Per això la dignificació i l'extensió de l'ús de la llengua catalana ha esdevingut una actitud revolucionària.

Entenem el català com a llengua comuna entorn de dos aspectes: «tothom» (vinculada a tota la ciutadania, vingui d'on vingui) i «llengua» (vinculada a la definició de la nació catalana). Són dos elements que comencen per camins diferents i que acaben convergint.

Hem passat a una nova etapa, a un nou embat, i això implica la necessitat d'una renovació ideològica: el discurs basat en la idea de «justícia lingüística» i en la necessitat d'una política lingüística transversal que assumeixi i planifiqui un conflicte lingüístic inevitable.

Així, per part de la llengua es pateix una discriminació, i tenim el dret d'alliberar-nos-en. És el dret del poble de Catalunya, és a dir, una qüestió de justícia lingüística, que vol dir tenir tots els drets lingüístics a Catalunya. Aquest alliberament es connecta amb altres tipus d'alliberaments (socials, de gènere...).

El discurs nacional pivota sobre la llengua, que és l'element més definidor de la nació catalana. Això generarà conflicte, però permetrà empoderar-nos com a nacionalment catalanes i catalans. Quant a la part d'implicar tota la ciutadania, «tothom», el moviment civil liderarà el procés i les institucions han de donar-li suport. El tema social lliga amb el tema nacional, i per això la interlocució en l'àmbit social cal fer-la en català (sigui aquesta interlocució en forma de lluita o de «seducció»).

L'Assemblea donarà suport i participarà dels actes, mobilitzacions i accions en defensa de la llengua. A més, treballarà conjuntament amb totes les entitats de defensa del català existents, aplicant el principi de treball en xarxa.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Aplicar tolerància social zero davant de qualsevol agressió a la llengua, vingui d'on vingui.
- Organitzar una campanya per denunciar la minorització lingüística de base política que pateix el català.

FULL DE RUTA

2023-2024

- El català a l'escola: defensem la immersió lingüística com a model d'èxit i de cohesió social, fent-ho extensible a tots els àmbits de l'ensenyament, exigint el seu compliment efectiu a càrrec del Govern català.
- Exigir el català a la universitat: defensar i consolidar el protagonisme del català a les universitats i centres de recerca, fent pressió als responsables directes de la política universitària a diferents nivells.
- Defensar i promoure l'ús del català arreu: sanitat, administració de justícia, gestió administrativa, laboral, empresarial...
- Defensar la unitat de la llengua a la comunitat lingüística i nacional.
- Donar suport a iniciatives promogudes per entitats que tinguin com a eix la defensa i promoció del català.
- Fomentar i afavorir la creació de contingut en català i en aranès en tots els àmbits, especialment en plataformes digitals, donant ressò i difonent totes les iniciatives en aquest sentit.
- Treballar per tal que l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana siguin els mòbils per al coneixement i estimació del nostre país, incidint en les zones metropolitanes.
- Exigir al nostre govern i institucions fomentar i defensar l'ús del català i l'aranès, i controlar el compliment de les lleis existents, en tots els àmbits d'ús d'aquestes llengües i, molt especialment en els mitjans audiovisuals de titularitat de la Generalitat.
- Fiscalitzar l'acció de Govern i de l'Administració en matèria de política lingüística (educativa, per sectors, mitjans de comunicació públics, etc.).

4.3. Construcció i defensa de la sobirania nacional

Els Països Catalans són una realitat nacional que es construeix en conflicte amb els processos de nacionalització espanyol, francès i italià que tenen lloc al mateix territori i en un sentit contrari.

Aquest procés antagònic és el predominant perquè té les eines de poder de l'Estat, la qual cosa fa que el projecte de nacionalització dels Països Catalans estigui ple de llacunes i ambigüitats.

El país es troba en un marc de subordinació política sostinguda que alimenta injustícies concretes que no se solen veure perquè el marc general les emblaqueix. Les relacions de desigualtat són relacions de poder i sovint d'abús, tant

si es tracta de comunitats lingüístiques i nacionals, com de classe social, de gènere o d'ètnia.

Construïm i impulsem la sobirania en tots els sectors possibles, en el sentit de desconexió i no dependència dels poders polítics, econòmics o de l'administració de l'Estat espanyol, per tal que, quan es faci efectiva la proclamació de la República catalana, les condicions siguin les més favorables possibles.

La sobirania ha de reflectir un caràcter eminentment nacional, de tipus sostenible, ecològic, feminista, tecnològic, que respecta la diversitat lingüística i cultural. En aquest darrer cas, l'objectiu principal és capgirar la situació de substitució lingüística en què es troben la llengua catalana i l'aranès.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Donar continuïtat a la campanya Eines de País: cal que assolim càrrecs de responsabilitat en tots els sectors possibles: cambres de comerç, sindicats, associacions empresarials, organitzacions juvenils, col·legis professionals, universitats, associacions, coordinadores o federacions de tota mena. Ajudar a reforçar i a incrementar les afiliacions als sindicats de treballadors i a les associacions d'estudiants independentistes.
- Donar continuïtat a la campanya "Sobirania Fiscal: Jo pago a Catalunya", pensada per ser activa fins al moment de la proclamació de la República catalana (tot el que s'hagi avançat ajudarà al finançament necessari per a la consolidació de la ruptura amb l'Estat espanyol).
- Impulsar la campanya de "Sobirania Energètica": basada en la promoció del consum d'energies sostenibles i de proximitat i en l'auto-abastiment energètic.
- Impulsarem la contractació pública nacional: incentivarem la contractació d'empreses catalanes a les diferents administracions de Catalunya, d'acord amb els criteris de proximitat i sostenibilitat que això suposa.
- Impulsar campanyes des de l'àmbit de les assemblees sectorials.
- Dur a terme una campanya de sensibilització i empoderament de la ciutadania perquè exerceixi la seva sobirania nacional (fiscal, energètica, digital...) en el dia a dia.
- Impulsarem i contribuïrem a la creació de la república digital.

FULL DE RUTA

2023-2024

4.4. Lluita per la justícia social

Un país no és lliure si les persones que hi viuen no són lliures. Sense condicions de vida dignes no hi ha llibertat. La independència és l'única oportunitat per viure en veritable llibertat. Només amb la independència es podran assumir autèntiques polítiques públiques nacionals en favor de tots els ciutadans i ciutadanes i, en especial, que combatin i solucionin d'arrel la greu situació socioeconòmica de les persones més vulnerables de la societat catalana.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Donar continuïtat i suport a la Taula Social, que treballa per la justícia social des d'una perspectiva nacional amb diferents entitats i organitzacions.
- Promoure la creació d'un marc històric i referencial català per a totes les lluites polítiques presents als Països Catalans.

4.5. Solidaritat i front comú contra la repressió

Som davant d'una causa general contra l'independentisme que requereix una resposta política conjunta dels partits polítics i la societat civil, amb l'estratègia de provocar l'efecte bumerang contra l'estat opressor.

Per altra banda, hem d'abandonar l'actitud victimista davant la repressió i treballar en el desenvolupament dels mecanismes noviolents de desobedència civil i actes al carrer per a desactivar-la.

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

- Participar i potenciar el Front Comú en contra de la Repressió creat en el marc de la Conferència Nacional Antirepressiva (Girona 2/10/21) amb l'objectiu de trobar una estratègia conjunta per convertir la repressió en una eina política per aconseguir la independència.
- Continuar l'acció jurídica ofensiva en defensa dels drets civils i polítics de la ciutadania de la nació catalana, el primer dels quals és el dret d'autodeterminació i, en concret:
 - Continuar l'acció com a acusació popular a la causa judicial de la violència policial del Primer d'Octubre.
 - Continuar impugnant les violacions del dret de reunió, d'associació i de llibertat d'expressió,

presentant recursos davant de prohibicions de manifestacions, multes, etc.

- Continuar l'acció jurídica ofensiva contra l'Estat espanyol en les institucions europees i organismes jurisdiccionals internacionals.
- Comunicar tota l'acció antirepressiva de l'Assemblea en el web específic: <https://repressio.assemblea.cat>.
- Estar sempre al costat dels represaliats, amb presència activa a totes les manifestacions, concentracions, judicis... I donant suport jurídic quan calgui.